

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice šte. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šestopisna peti-
vra 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:

za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrta leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gld.,
za četrta leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 65 kr.

Štev. 120.

V Ljubljani v sredo, 23. julija 1884.

Tečaj I.

Razmere v Belgiji.

Nekoliko tednov je minulo, odkar je vsled nepričakovanega volilnega izida moralo odstopiti liberalno belgijsko ministerstvo Frère-Barra. Ves svet je bil tedaj iznenaden o neprimerni večini, katera se je zjediniła na pristaše konservativne stranke. A naklonjenost ljudstva je od danes do jutri, in dober mesec po svojem volilnem triumfu imel je tudi odlični vodja belgijskih katoličanov, minister Malou, dovelj prilike, premišljevali o nestalnosti *durae popularis*, minljive popularnosti!

Ko so namreč dopolnilne volitve novemu ministerstvu zadobile večino 34 glasov v poslanski zbornici, bilo je po vsem naravno, da je Malou sklenil, razpustiti tudi drugo komoro, senat, v kateri so še odločevali liberalci. V Belgiji namreč nimajo take gospodske zbornice, kakor mi, tam ne poznajo ne dednih, ne od vladarja imenovanih ali vsled dostojanstva vstopajočih dosmrtnih članov vzvišene te skupščine, — temveč isti volilci, kateri volijo poslance v državni zbor, isti volilci imajo tudi pravico, izbrati zastopnike senatorje. Razložek je le ta, da senat šteje le polovico udov v primeri z zbornico reprezentantov ter da imajo senatorji dvakrat tako dolg funkcijski obrok nego njih kolegi iz narodne zbornice. Ali volilci so pri obeh volitvah isti, in če je Malou premislil, da je še pri zadnjih volitvah, 10. junija, v prvi, odkar obstoji belgijska nezavisnost, zmaga konservativna lista v stolici, v belgijskem Parizu, z ogromno večino 1400 glasov, če je premislil, da je pred dobrim mesecem isto mesto volilo šestnajst njegovih pristašev v narodni zastop, — potem je pač naravno, da se nikakor ni obotavljal, znova se sklicevati na narodno voljo ter volilce v drugič sklicati na volilno bojišče.

A pri novih volitvah prikazal se je zopet nepričakovan rezultat! Pač je prodrla katoliška lista v nekaterih mestih, kakor v Gentu, Tournaiu, katera so dandanes še po libe-

ralnih poslancih zastopana, pač znaša ministerialna, vladi prijazna večina vsled novih volitev tudi v senatu sedaj dva glasa, toda v Bruselji, kjer so konservativci se trdno nadejali nove sijajne zmage, prodrli so pri volitvah v senat 15. julija — sami liberalci, in sicer z večino 500 glasov. Bruselj, v zbornici zastopan od 16 konservativnih poslancev, poslal je v senat 8 liberalcev. V istini, stari izkušeni državnik Malou in njegova parlamentarno šolana stranka bodejo o pravem času morali preudarjati vzroke tega na videz neutemeljenega prevrata!

Razume se, da liberalno časopisje z glasnim veseljem pozdravlja liberalnim nazorom ugodni rezultat v Belgiji. Tamošnji liberalci uže zahtevajo, naj se pred mesecem z impozantno večino izvoljeni konservativni poslanci bruseljski odpovedó svojim mandatom, oziraje se na prevrat v javnem mnenju, kojega so konstatovale zadnje volitve. Sigurno jim konservativci te usluge ne bodo storili! Parlamentarizem bi izgubil vso veljavo, postal bi prava burka, ako se uvede načelo v parlamentarne običaje, da se ima zastopnik naroda slepo klanjati vsaki sapi, katera vpliva na gladno popularnih nazorov. Sicer se pa ne sme pozabiti, da so v istem položaji kakor bruseljski izvoljenci tudi premnogi liberalni zastopniki.

Poudarjali smo uže, da so v nekaterih belgijskih mestih pri volitvah v senat prodrli Maloujevi pristaši, v zbornici pa jih še dandanes zastopajo pred dvema letoma izvoljeni liberalci. Kar jednemu ugaja, mora biti primerno tudi drugemu! Ako so tedaj liberalci v istini tako prošinjeni globokega spoštovanja pred pojavi narodnega prepričanja, kakor se kaže gledé bruseljskih volitev, potem naj v prvi vrsti zahtevajo od svojih privržencev, da se oni ozirajo na volilni izid ter se ravna po njegovih posledicah. Dokler tega ne storé, česar se pa nikakor ni nadejati, kajti s tem bi se več nego nadomestila začasna izguba konservativcev v Bruselji, — toliko časa je

njih vpitje le prozoren politični manéver, in le od političnih kalinov smeli bi pričakovati, da jim bodo šli na take limanice!

Izguba v Bruselji tedaj nikakor ne bode omajala stališča sedanje konservativne vlade v svobodni Belgiji, pač pa utegne imeti druge, nič manj važne posledice. Kompaktni večini v zbornici poslancev stoji nasproti jako pičla vladna večina v senatu. Baš zadnje volitve v glavnem mestu so jasno dokazale, da zavzema liberalna stranka vedno še jako važne in utrjene pozicije, zlasti v belgijski stolici, katero diči častni priimek: *le coeur de la Belge*. Vsako prenašanje, vsaka pretiranost ojačila bode liberalni živelj v deželi. V tem oziru smemo tedaj pričakovati od državiškega razuma kabinetnega načelnika, da bode kolikor mogoče brzdal svoje preodločne kolege. Gradiva našel bode obilo. Uže onikrat smó poudarjati, da nam ne ugajajo preradikalni koraki zoper šolstvo, s katerimi se namerava odstraniti državno nadzorstvo nad šolsko upravo sploh. Tudi v družih zadevah, zlasti kar se tiče razmerja k sosedni francoski ljudovladi, treba vsekako bolj rahlo postopati nego se je dosihmal zljubilo nekaterim članom novega belgijskega kabineta. Zmernost tedaj in vsestranska pravičnost — in volilni dan 15. jul. v Bruselji ne bode postal *dies nefastus* belgijskim konservativcem!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Včeraj sestal se je deželni zbor bukovinski. Ob jednom prinaša „Wiener Ztg.“ imenovanje deželnega poslanca barona Vasilko Sereckega deželnim glavarjem bukovinskim in deželnega poslanca dr. Josipa Rotta njegovim namestnikom. Baron Vasilko je vodja rumunske stranke v Bukovini; dr. Rott spada k nemško-narodni stranki.

Predvčerajšnjem volile so kmetske občine predarelske svoje zastopnike v deželni zbor.

Listek.

Alfa O. S. a.

Spisal Si. as.

Uč. a posti in moli brevir,
N. se mu v srce ne vrne mir.
Preširen.

Podoba tvoja, dragi oča Bogdan, utisnila se mi je globoko v spomin in besede tvoje, sicer kratke, a pomenljive besede hrani duša moja kot neprecenljiv zaklad iz časov preteklih, kot vodilo življenju mojemu. In prav je takó! Da bi se le ravnal po navodih tvojih; zgrešil ne bodem prave poti in v srce se mi ne bode vselil obup, kajti izpoznanja samega sebe in zadovoljnosti s seboj so me učili nauki tvoji!

Z očetom Bogdanom seznanil sem se v samostanu na Ateški Gori, bil je redovnik v tem samostanu. Redovniki ti preživijo življenje svoje v molitvi, v obiskavanju bolnikov, donašanji slednje tolažbe; v prostih urah pa si ukažljivo dušo svojo pojijo z vědami v rostrani, bogati samostanski knjižnici ter

oznanjajo od tam blagovestje bratom slovanskim. To njih življenje pa ni prijetno, to samozatajevanje, in marsikateri redovnik vlegel se je uže v mladostnih letih v grob, kajti slabotna njega narava prenašati ni mogla toliko težavnega posla. Ostra so pravila samostanska.

Z očetom Bogdanom seznanil sem se torej v samostanu na Ateški Gori, kajti v osemnajstem letu svoje dóbe odločil sem se tudi jaz za samostansko življenje in izvolil sem si ta kraj. Res, da je bila to najlepša dóba življenja mojega, a duša mi je tedaj hrepenela po delu in tu nadejal sem se najti primernege dela, in nisem se plašil ostre redovniške obleke, tudi se nisem bal, da bi podlegel obilim poslovom, bil sem krepak.

Ko sem se prvokrat srečal z očetom Bogdanom, čutil sem do njega neko nagnenost, da, reči moram odkrito, ljubil sem ga, ljubil takoj z vso silo svoje mlade duše. Zakaj? Odgovora si nisem mogel dati. Bil je med redovniki kakor kralj med podložniki; podoba njegova bila je bolj podoba svetnega dostojanstvenika, moža, kakor podoba redovnika. Visoko, krepko njegovo telo, sicer uže neko-

liko upogneno, kazalo je ponos, kateri priča, da se to telo ne upogne pred vsako nezdgo, ne podleže vsaki bēdi. Njegove velike, črne, nekoliko udrte oči imele so toliko ognja, toliko moči, da je njegov pogled le redko kdo prenašati mogel; kogar je pogledal oče Bogdan, povesil je svoje oči, zdelo se mu je, da mu bode iz očí bral vse najskrivnejše skrivnosti srca. Oče Bogdan pa je le redko dvignil svoje oči, nosil je glavo navadno globoko na prsi povešeno; kadar pa je govoril kaj posebno važnega, tedaj dvignil je glavo ponosno nazaj in njegove oči so se uprle v poslušalca. To pa se je zelo redko zgodilo, kajti oča Bogdan zapovedoval je — bil je za časa mojega vstopa predstojnik — le bolj z roko, na migljaj. Čelo njegovo bilo je visoko, temne, obile obrvi obsenčevale so mu oči; usta, nos, ustna, vse je bilo pravilno, kakor na kipih starogrških junakov.

Oča Bogdan vstopil je v svojem trideset letu v ta samostan in ob mojem prihodu imel je petdeset let. Molil je obilo, in vsekdar, ko smo se zbirali v kapelici k molitvi, bil je on prvi tam in zapašal jo je slednji. Čital je mnogo, najrajši pri oknu, in

Kmetske občine volijo 14 poslancev. Danes volijo mesta in trgi 3 poslance, a 26. t. m. trgovinska zbornica v Feldkirchu jednega poslanca. Kuri je velikega posestva ni na Predarelskem.

V Zagrebu hoteli so vseučilišni dijaki dati nov državopravni temelj trojedni kraljevini. Izdali so proglas na hrvatski narod ter ob enem (se ve da kot zreli politiki) obsojili postopanje narodne stranke, posebno pa vodje saborske večine, poslanca Miškatočiča. Vlada je vsled tega mladostno-naivnega proglasa ukazala stroge preiskave proti dijakom ter pred vsem sistirala včeraj državne izpite, ki so se ravno vršili. Vlada namerava eventualno vseučilišče zapreti.

Tuje dežele.

Iz Sofije se brzjavljaja, da je knez Aleksander zaključil včeraj **sobranje bolgarsko**. Ni nam znano, je-li se je sobranje tako hitro zaključilo vsled nesigurnega položaja novega ministerstva, ali pa je morebiti zbor svojo nalogo tako hitro izvršil.

Včeraj smo uže poročali, da se je v Varšavi prišlo na sled veliki **nihilistični zaroti**. Javilo se je ob enem, da bode car vsled tega nameravano potovanje v Varšavo opustil. Najnovejša poročila pravijo, da car vender-le pride v Varšavo. Popravljanje in olepšanje graščin Lazienki, Belvedere in Skierniewice se nadaljuje. Vzdržuje južnega brega Visle preiskavajo inženirji in žandarmerija vse ceste, moste, pota in železnice. Tudi general Gurko vrne se kmalu z dopusta, da bode navzoč pri sprejemu carja v varšavski glavni guverneriji.

Ker se angleški predlog o znižanju obrestij egiptovskega državnega dolga v londonski konferenci ni sprejel, stavili so nekateri zastopniki velevlasti predlog, naj se mesto znižanja obrestij rajše uvede prihodninski davek, katerega bi morali plačevati vsi posestniki, izvzemši fellahs. Angleška se temu predlogu ne protivi; najbrže sprejele ga bodo tudi ostale velevlasti.

V Londonu obdržaval se je včeraj velikanski meeting, pri katerem se je sprejel protest proti zaključku gorenje zbornice angleške, vsled katerega se je odbil predlog o volilni reformi.

V francoskem senatu počela se bode jutri velika debata o reviziji ustave.

Gledé francosko-kitajskega konflikta se poroča, da je Francoska čas, v katerem ima Kitajska odgovoriti na francoski ultimatum, za pet dni podaljšala. Ob enem je Francoska izjavila, da je pripravljena odškodnino znižati na 100 milijonov frankov.

Dopisi.

Iz Kamnika dné 21. julija. (Izv. dopis.) Pred par dnevi imelo je naše ognjegasno društvo zopet priložnost, pokazati svojo izurjenost. Malo pred tremi v petek popoldne počil je glas, da gori na polji tukajšnjega meščana kozolec. Z občudovanja vredno hitrostjo bili so ognjegasci pri brzgalnicah in isto tako na pogorišči. Da bi kozolec sam rešili, tega se vé se ni moglo pričakovati. Stal je precej daleč ven iz mesta in napolnjen je bil s suho deteljo in ječmenom. Razen tega bila je še druga težava. Vode ni bilo blizu. Vender so ceví še segale do Bistrice, in tako je požarna bramba storila, kar se je sploh storiti dalo. Streha, detelja in ječmen, vse to je zgorelo, a stebri in poprečnice so ostale, da si jih bode moral poškodovani najbrž tudi nove napraviti.

Pa kozolec rešiti tudi glavna reč ni bila. Bati se je bilo še drugega. Okrog in okrog požara zibalo se je zlato klasje. Kako lahko bil bi se razširil ogenj čez polje in bi bil napravil lahko veliko škodo. Hvaliti nam je tedaj disciplino in urnost naših ognjegascev, ki so bili tako hitro na mestu.

Ogenj nastal je po nepredvidnosti dveh šolarčkov. Streljala sta s pištolami, kakor jih imajo otroci, tleči papirček odskočil je v suho deteljo, tako se je zanetil in razširil ogenj.

Za poslopje bil je poškodovani zavarovan, ne pa za pridelke, ki mu jih je ogenj uničil.

Tujec je zadnji čas k nam dokaj prišlo. Prignala jih je gotovo nestrpna vročina iz družih krajev. Sicer pripekalo je tudi v Kamniku zadnje dni solnce, kot se le malokdaj zgodi. A dež, ki je od sobote na nedeljo namočil zemljo, spremenil je zelo temperaturo. Naše planine dobile so naenkrat zopet snežne kapice, in tako nam je pričakovati, da bode saj nekoliko dni vejal pri nas svežji in hladnejši zrak. Sploh pa se pri nas kolikor toliko lahko ubrani vročini. Naše vodé, vedno bistre in mrzle, krepčajo nam život, a razen tega imamo v obližji tako lepe in priprave sprehode med gostimi in zelenimi smrekami, da si človek tudi v najhujši vročini lahko oddahne. Tujec, ki je prišel k nam krepčat se, se gotovo ne kesá. Želeti je le, da bi se začeli Kamničani splošno zanimati za tujce, da bi jim preskrbeljvali potrebna stanovanja in dajali jim tako posrežbo, kakor si je želé. Tako bi se tujei leto na leto množili, in dobička in koristi od tega ne bi imel jeden sam ali dva, kakor je to sedaj, ampak kamniško prebivalstvo sploh.

Iz Pulja 21. julija. (Izv. dop.) Manévri mornarice so torej izvršili se, in konec manévrom bila je slavnost v spomin na zmagonosno bitko pri Visu. Razšlo se je brodovje, poveljniki odšli so na svoja službena mesta —

je zdaj razburjeno. Mladosti svoja prva leta preživel sem v žalodih pod strogim nadzorstvom, ločen po polnem od sveta; nič, prav nič nisem videl in okusil sveta. In če so mi časi drugovi govorili o prijetnostih in razkošnostih življenja, smijal sem se jim iz dna nedolžnega svojega srca in nič jim nisem verjel, — saj jih tudi nisem umel tedaj.

Zdaj v samostanu pa se mi je ponavljalo vse v spominu! Ko sem ob urah hrepenenja slonel ob oknu ter zrl tjá na gore, na zapadajoče solnce, prišlo so mi besede, katere so mi govorili nekdanji drugovi, v spomin. Morda je pa vender tam zunaj življenje lepo, veselo, zakaj sem prišel sim? Tu je tako tiho, vidijo se vedno samo resni, smrtnobledobni obrazi. In večkrat usiljevalo se mi je vprašanje, da morda nisem na pravem potu, kaj ko bi si ne bil izvolil pravega stanu — tožiti bi se moral, da sem uničil, izgubil življenje. Izgubljeno življenje, izgubljeno življenje! Strašno so me pretresale take misli in često polile so me solze. Otožnost to pa je poviševala še samostanska tišina. Neznosen bil je moj položaj, malo da nisem zblaznel. Sklenil sem, vprašati za svet očeta Bogdana, saj je on gotovo mnogo videl, skusil in okusil sveta, po-

radostni, kajti presvetli vladar izvolil je pohvaliti izbornost izvežbanost mornarice in se izrekel, da potolažen pričakuje bodočnosti, da bode vsekdar vajena mornarica rešila čast Avstrije na morji. Včeraj, v spomin na zmagonosno bitko pri Visu, imeli so matrozi na poluotoku S. Pietro slavnost; vse je bilo vkusno olepčeno z zelenjem in z zastavami. Nastavljeni so bili tudi odri za gledalce, in tudi ti so bili okrašeni. Slavnost pričela se je ob 4. uri popoldne. Mnogo prej pa se je zbralo na prostorišči obilo množice in povabljenih. Vršilo se je na morji namreč tekmovalno veslanje. Koj po tretji uri zbrali so se tekmovalci s svojimi čolni in ladjicami na odločenem prostoru. Odločili so se tekmovalcem prostori. Ob 4. uri naznanjal je strel, da se prične tekmovalno veslanje. Prostor za tekmovalno veslanje znašal je 2000 metrov. Bilo je več dobitkov v zlatu in srebru. Zvečer ob 8. uri imeli so častniki ples, kateri se je sijajno izvršil.

Ker uže govorim o slavnosti v spomin na bitko pri Visu, naj vam še poročam, kako piše „Pol. Corr.“ v dopisu iz Rima: „V tem ko prijazne trditve merodajnih avstrijskih listov, da slavnost v spomin zmagonosne bitke pri Visu niti cenca ni kake politične ali celo sovražne demonstracije proti Italiji, vsi organi, kateri želijo, da je Italija v prijazni zvezi z drugimi avstrijskimi velesilami, z zadovoljstvom registrirajo, v tem ščujejo organi radikalcev in historične stranke na neopravičen in perfiden način ter trdijo, da je omenjena slavnost demonstracija proti Italiji. Pri tem pa pozabijo, da če bi imela tudi omenjena slavnost politični značaj, kar pa absolutno ni resnica, bi Avstro-Ogerska jedenkrat ravnala se le po vzgledu Italije, katera obhaja vsako leto več slavnostij, kakor n. pr. San Martino, Palestro itd., in listi ti štejejo Avstriji v zločin, če se čez blizu 20 let spomina slavne zmage ter slavi spomin moža, kateri je slavo in čast vojni mornarici Avstro-Ogerske pridobil. Dobro, da je namen tega ščuvanja le prejasen; naperjen je proti prijazni zvezi Italije z osrednjimi velesilami kakor tudi proti lastni vladi, tako da se more o teh izjavah tem lažje preiti k dnevnemu redu, ker javno mnenje v Italiji uže itak zdavna vé, kaj ima od takih brezvestnih ščuvanj pričakovati.“ Kaj ne, to so čudni možje, ti Italijani, mi niti zmage ne smemo slaviti, njim pa je dovoljeno vsaktero ščuvanje.

Razne vesti.

— (Gospodar in vrtár.) Iz Trijenta se v 15. dan t. m. poroča: „Danes v jutro napadel je zavratno Žigo barona Salvadorija njegov vrtár Tomaso Pontalti; napal ga je v postelji, zabodel ga s kuhinjskim nožem v trebuh, da je vsled rane

vedati mi bode vedel o svetnih sladkostih in radostih.

Nekoč slonel sem zopet ob oknu, morile so me obupne misli, po licih kapale so mi obile solze. Tedaj pa je stopil v mojo celico oča Bogdan. Ozrl sem se po njem in on je tedaj koj opazil mokre moje oči. Prijazno pristopil je k meni, položil mi roko na ramo, uprl žarne svoje oči v me ter dejal:

„Ti si otožen, dragi brat Sava? Kaj je vzrok, česa pogrešaš?“

„O, nič, nič, oča Bogdan, a tu notri mi je tako tesno, tako hudo!“ sem mu odgovoril, kažoč na srce.

„Dušne bolezni!“ mrmral je tiho oča Bogdan, kakor bi govoril le za-se, potem se je zamislil. Čez dolgo mi zopet dejé:

„Kaj ti vznemirja srce, dragi brat? Od-krij mi dušo zaupljivo, morda se najde lek!“

„O, oča Bogdan, odkar sem vstopil v te zidove, muči me misel, da si nisem morda izvolil pravega stanu. Svet je gotovo lep, življenje razkošno, in jaz od vsega nisem nič užil, o nič. Izgubljeno življenje. Nič nisem užil in ne bodem užil svetnih prijetnostij in radostij“, ječal sem.

(Konec prihodnjic.)

tedaj sem videl večkrat, kako so mu uhajale oči doli v dolino — in večkrat sem opazil solzo v njegovih očeh. Oča Bogdan je bil gotovo nesrečen, gotovo so ga obhajali tožni spomini. Časi govoril ni po več dni, in nosil je tedaj glavo še bolj pobešeno, in mnogo, mnogo je molil in se ostro postil. Gotovo, tedaj vršil se mu je v srci viharen boj.

Oča Bogdan imel je gotovo za seboj burno prošlost! Kako? vedel ni nihče. Saj niti njegovo ime in njegova domovina nista bila znana nikomur. Ko je vstopil v samostan, vprašali so ga po njegovem imenu, a on je dejal, da se imenuje: Alfa Omega, in o rojstnem svojem kraju ni hotel povedati besedice. Prideli so mu pozneje samostansko ime Bogdan. In pri tem je ostalo; nihče ga pozneje ni več nadlegoval z vprašanji po imenu, kajti stemnil se mu je vselej obraz, neljuba so mu bila taka vprašanja. Bil pa je izvrsten, pobožen, delaven redovnik, vsi smo ga ljubili.

V prvih dnevih samostanskega življenja mojega polastilo se me je večkrat nepopisljivo hrepenenje, čudna nezadovoljnost, neizrečeno tesno mi je bilo pri srci. Po čem sem hrepenel, zakaj sem bil nezadovoljen s seboj, sam nisem vedel. Prej tako mirno moje srce, bilo

uže danes umrl. Bežečega Pontaltija podil je baron Salvadori z nožem v trebuhu do veže, kjer se je konečno zgrudil. Pontaltija ugrabili so v njegovem stanovanju, ko se je hotel ravno vleči v posteljo; bil je po polnem hladnokrvnen in je le prosil, naj ga pustijo še toliko časa, da prinese njegova žena žganje, da bode od nje slovo vzel. Povod živin-skemu temu napadu je bil, da je baron prejšnji dan odpovedal mu službo ter ga ostro posvaril za-radi pijančevanja. Pontalti služil je pri baronu kot vrtar uže deset let.

— (Žala družinska dogodba.) Iz Ha-berna pri Časlavu se poroča: Vdova posestnika M. in nje mlajši sin zbolela sta nenadno in nevarno, kaj ko sta zaužila juho. Poklicali so hitro zdrav-nika in ta je dejal, da sta ostrupljena, in sicer je bila ostrupljena juha, katero sta užila. Zločinec pa se je sam obsodil in kaznoval. Bil je starejši sin te vdove, kateri je hotel umoriti mater in brata, tudi on je užil arzenik; drugi dan našli so ga uže na polu mrtvega na njegovem ležišču. Mati in sin ne bosta umrla, ker sta zaužila le malo juhe in ker jima je zdravnik hitro dal zdravila proti strupu.

— (Vesela dogodbica izza volitev.) Iz Belgije poroča se iz časa slednjih volitev ta-le zanimiva dogodbica. V mestu Huyji gospodarila je do zdaj oblastno vedno samo jedna stranka, kadar so bile volitve, voljen je bil vedno nje kandidat. Pri slednjih volitvah pa je hotela nasprotna stranka poskusiti s svojim kandidatom, in postavila je kandidatom bogatega, plemenitega moža. A kandi-dat biti ni kaj prijeten posel v tem mestu Huyji, kajti čudne običaje imajo ti možakarji uže iz časov davnih ohranjene: Vsak kandidat mora nastopiti volitveno potovanje, vse gostilne — in ni jih malo teh lokalov — obiskati, kandidat mora z vsemi vplivnimi možmi obilo govoriti, stiskati jim kot starim znanec roke, pridobivati si mora prijatelje, in kar je glavno, piti mora obilo piva in plačati ga obilo volilcem. Čem bolj se pokaže kandidat iz-vedenca v tem, tem gotovejša je njegova izvolitev. To ima težavno stališče kandidat! To uvidel je tudi novi, letošnji kandidat. Mož udati se je torej moral običajem, če je hotel biti izvoljen. Mož va-jen je bil do zdaj piti le stara, draga, dobra vina, in zdaj naj bi hodil po kmetskih gostilnah, tam zalival nezejin svoj želodec z najslabejšo pijačo. Kaj mu je storiti? Izumil je je v modri svoji glavi. Izbral si je iz med svojih strežajev krep-kega, krasnega mladeniča, o katerem je bilo znano, da ga lahko marsikatero merico spravi pod kapo. Poklical ga je pred se ter mu dejal: „Idi noter v mojo sobo, obleci mojo obleko, kajti nastopiti morava volitveno potovanje; jaz pa bodem oblekel tvojo obleko, tvoj kočijaz bodem in tako bodeš tudi z menoj občeval; piti moraš kolikor največ možno, volilcem plačevati obilo, govori pa le malo.“ Tako se je zgodilo; natanko izpolnil je povelja gospodarjeva zvesti služabnik. Peter igral je iz-vrstno svojo ulogo, pil je sam za štiri, igral s kmeti, in mera za mero se je praznila, po vseh gostilnah. Vse govorilo je o kandidatu dareljiv-osti, vse občudovalo njegovo elegantnost, in ven-der ponižnost; popularnost cvela je kandidatu in izvolitev mu je bila zagotovljena. V dan pred volitvijo pa je opazil volilec zvijačo ter raztrosil jo med kmete. Kmetje so bili razjarjeni nad novim kandidatom — in bil je zopet voljen stari. Nu, ima vsaj novi kandidat zdaj čas, da se privadi do prihodnjih volitev obili, slabi pijači!

— (Prepiri med kristijani in mohame-dani.) Po poročilih iz Skodra so v Albaniji še vedno prepiri med kristijani in mohamedani, in večkrat se sprimejo, da teče kri. V Skodru baje ne preteče nobeden dan, da bi krajevna kronika ne imela zaznamenovati kak tak slučaj. V 1. dan t. m. srečali so se trije kristijani iz Kastratija in mohamedani iz Skrelja; jeli so se prepirati, nastal je potem pretep in pri tem pobita sta bila dva kristijana. Oblastva obnašajo se zelo popustljivo.

— (Knežja prosjačica.) Ruski pisatelj Nemirovič-Dančenko v petrogradskih „Novostih“ pod naslovom „Pisma iz Verone“ pripoveda med drugim naslednjo karakteristično dogodbico: Neki dan pride k meni sluga hotela (v Veroni) ter mi izroči smehljaje elegantno vizitnico, na kateri je bila vtisnena knežja krona in ime knežne (knežna Alvaro della Rocanera). Izenaden sem bil, da me obišče knežna, in ne malo radoveden, kaka more

biti. Zapovedal sem slugi, naj veli knežni vstopiti. Čez nekaj minut stopi v mojo sobo bojazljivo in počasi stara, objokana žena; na glavi ni imela pokrivala, obleka bila ji je umazana in raztrgana, in žena ta se mi je s slabotnim glasom predsta-vila: knežna Alvaro della Rocanera. Stal sem iz-nenaden pred tujko. Ona pa je jela milo jokati in prosila me je miloščine. In ko sem jo vprašal, od kod prihaja, pripovedala mi je: Prišla sem pred nekaterimi leti v Italijo kot bogata vdova, knežna ... iz ... (v Rusiji), in tu zaljubila sem se v dvajsetletnega krasnega moža in poročila sva se. Dve leti živela sva vkup, kakor golob in golobica. Oj, kako me je ljubil, kako me je ljubil! Ves dan sedel je pri meni ter me gledal v oči. — Naenkrat pa, ko je moje premoženje izginilo, ko sem dobila slednjih 25 000 rubljev ter jih dala njemu shraniti, izginil je ter se ni več vrnil. Izvedela sem, da živi v Napolji z Amerikanko ... In takih ubožnih aristokrat je več tukaj, omenja Nemirovič-Dančenko.

Domače stvari.

— (Ustanove za Terezijanišče.) Nj. c. kr. veličanstvo cesar podelil je z odlokom z dne 12. julija t. l. v Terezijanišči na Dunaji izpraznjeni dve mesti Schellenburgove ustanove proslcemu Evgenu vitezu Gariboldiju in Antonu baronu Codelliju.

— (Imenovanje.) Naš rojak, prof. Fran Hubad, dosedaj profesor in začasni vodja deželne nižje gimnazije v Ptuiju, je imenovan profesorjem na prvi državni gimnaziji v Gradci.

— (Odlikovanje.) Vikarij v Marijinem Selu pri Kanalu, g. Anton Ukmar, dobil je zlat križec za zasluge.

— (Novi doktorji slovenski.) Pred kratkim dostali so doktorske izpite: iz filozofije g. Karel Štrekelj, vrl naš sodelavec, poznat po izvrstnih prevodih iz ruščine in po korenitih raz-pravah o ruskih pesnikih in pesništvu ruskem, priobčenih v „Ljubl. Zvonu“. Iz pravoslovja dostali so rigorozne: gosp. Edvard Volčič, c. kr. avskultant, in g. Peter Lahajnar.

— (S samokresem se je ustrelil) dne 20. t. m. med 2. in 3. uro popoldne 22letni sam-ski posestnikov sin Fran Urbančič iz Bač v občini Knežak v svoji spalnici. Domači ljudje prihiteli so, začuvši strel, v spalnico Urbančičevo, a bil je uže mrtev samomorilec. Pripoveda se, da so bili samo-moru povod večkratni prepiri samomoričevi z materjo.

— (Ubila) se je okolo 80 let stara Apo-lonija Grešičar iz Podkrajja. Šla je namreč iz Pod-krajja v Radeče okolo 100 korakov nad brodom čez neograjeno, s kamenjem tlakovano sklonitost ob Savi; padla je tako nesrečno, da je koj na mestu umrla.

— (Požarna kronika.) Dne 18. t. m. okolo 10. ure dopoldne jel je goreti v Ravnah pri Topolu mlinarja Antona Štruklja kozolec. Ogenj razširil se je od kozolca na poslopje ter je vpe-pelil gospodarsko pahišje z orodjem vred, katero je bilo tu hranjeno. Škode je 1700 gld.; pogorelec je zavarovan pri graški zavarovalnici za 1000 gld.

— (Tatvina.) Kajžarju Valentinu Bohu v Podpeči ukradel je dne 12. t. m. neznan tat iz omare 10 gld. 40 kr., jedno uro s srebrno veri-zico v vrednosti 12 gld. Tat ulomil je skozi okno.

— (Vsled solnčarice umrli.) Iz Treb-ujega se nam poroča v 20. dan t. m.: Dne 18ega t. m. želi sta pri klobučarji Janezu Smaletu v v Mirni žanjici 62letna Josipina Dular iz Gorenj-ske Gore in 50letna Marija Kašič iz Mirne; na-jedenkrat padli sta nezvestni okolo. Našli so ju pozneje na njivi; Dular bila je uže mrtva, slednja vender še živa, vender je tudi ta včeraj popoldne ob 2. uri umrla.

— (Z okna na strehi) pal je Janez Za-vrtnik, črevljar iz Dolenjega Logatca, dne 21. t. m. po noči pri gostilničarji Gostiši; nesrečnež pal je 7 sežnjev globoko na dvorišče na dve deski ob rob ter se hudo poškodoval. Zdravnik je dejal, da si je nesrečnež pretresel možgane in zlomil si več reber. Janez Zavrtnik hotel je namreč obiskati deklo, katera je spala tam gori pod streho ter ji povedati o neskončni svoji ljubezni; mož pa je bil sladkega vinca poln in tako se je zgodilo, da je krenil mestu na levo stran po stopnicah na desno

ter pal tako skozi okno. Zdaj pa mora mož v postelji premišljati ljubezni sladkosti in bridkosti.

— (Potres.) Iz Zagreba se v 20. dan t. m. poroča: V prošli noči bil je tukaj štiri se-kunde trajajoč potres. Čulo se je podzemeljsko bobnanje; škode ni napravil potres.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani 22. julija.

Predseduje g. župan Grasselli. Navzočih je 18 mestnih odbornikov. Poverovateljema zapis-nika denašnje seje imenuje g. župan gg. mestna odbornika Hribarja in Tomeka. Gospod župan naznani, da je, izvršujč sklep mestnega zbora, do-poslal te dni o obletnici lanske cesarske slavnosti gospodu ministerskemu predsedniku grofu Taaffeju in gospodu poljedelskemu ministru grofu Falken-haynu kot častnima meščanoma ljubljanskima lepo izdelani diplomii. Na to sta mu došli naslednji pismi. Prvo se glasi: „Vaše blagorodje! Čast mi je, potrditi prejem po Vašem uljudnem posredo-vanju mi došlo bogato okinčano diplomu kot čast-nemu meščanu glavnega mesta Ljubljane, in to z izrazom moje najiskrenejše zahvale.

Centi umejem izredno odlikovanje, katero mi je podelil slavni mestni zastop s tem, da me je izvolil častnim meščanom, v popolni vrednosti in prosim Vas, gospod župan, da izrazite tudi vsemu mestnemu zastopu mojo odkritosrčno zahvalo za opetovano izkazano prijazno mišljenje. Izvolite itd. Grad Elischau dne 13. julija 1884.

E. Taaffe s. r.

Drugo pismo pa slóve:

„Vaše blagorodje! Izrekajoč svojo najprisrč-nejšo zahvalo za dopušljatev diplome kot čast-nemu članu ljubljanskega mesta ponavljam, kar sem pred letom dnij ustno izjavil: da sem izredno počasten s tem odlikovanjem, katero mi je nov dokaz zaupanja starešinstva ljubljanskega mesta in katero mi bode nov povod, da bodem zmerom, kjer se bode le nudila prilika in kolikor bode to v mojem področji, napredek tega lepega mesta pospeševal po najboljših močeh. Vzprijemite i. t. d. Falkenhayn s. r.“

Dalje naznani g. župan naslednje pismo trgo-viskega ministra:

Št. 18 482.

Oziraje se na vlogo z dne 21. decembra leta 1883, št. 19788, obžalujem, da moram sl. mest-nemu zboru naznaniti, da mi ob sedanjih odno-sajih ni bilo možno, ustreči želji čestitega mest-nega zastopa, naj bi se ustanovilo državno-želez-niško vodstvo v Ljubljani.

Ali važni oziri železniškega prometa, na ka-tere se v tej zadevi v prvi vrsti kot odločilne ozirati treba, zahtevajo nepogojno, da se sedež takih uradov, kateri bodo odslej imeli naslov: „C. kr. ravnateljstvo za železnocestno poslovanje“, kolikor možno v sredini in ne na končnih postajah njim oddeljenih železničnih prog nastavi.

Iz ravno tistih ozirov nisem mogel ob svojem času glavnega mesta Celovca določiti sedežem vr-hovnega urada za poslovanje, in se je le ta urad ustanovil v Beljaku, akoravno so isto tako jako merodajni uzroki bili za prej navedeno mesto. Ob jednom naznanim ta dopis kupčijski in obrtnijski zbornici kranjski.

Izvolite vzprejeti itd.

Na Dunaji 30. junija 1884.

Pino s. r.

Ti dopisi vzmó se v znanje.

Cesarski namestnik g. baron Widmann dolo-šal je zdravstveno poročilo za Tirolsko in Pred-arelsko za leto 1883; za isto leto graški mestni zastop izkaz o mestnem premoženju.

Župan nadalje naznanja, da je čebelarstvo in sadjarsko društvo v Leseah za svojo razstavo pro-silo, naj bi ljubljansko mesto za to razstavo do-ločilo kako častno darilo.

Mestni odbornik dr. Zarnik nasvetuje, naj se določba darila prepusti g. županu; temu na-svetu mestni zbor pritrdi.

Mestni odbornik g. Iv. Hribar nasvetuje nujno, naj se dovoli po povodnji poškodovanim prebivalcem v Galiciji 300 gld. podpore iz mestne blagajnice in naroči naj se g. županu, da pošlje to svoto predsedniku krakovskega mesta. (Se brez razgovora vzprejme.)

V imenu finančnega odseka poroča g. podžupan V. Petričič in nasvetuje, naj se prošnja društva ljubljanskih prostovoljnih ognjegascv za nakup 300 metrov normalnih cevij na mestne troške usliši; naroči pa naj se, da se isti kot mestna lastnina ne kvarijo, razen v slučajih, če so za gasenje ognja v mestni potrebi. (Se vzprejme.)

Na dalje poroča g. podžupan V. Petričič o mestnega računarstva nasvetu, naj se odpišejo zaostala povračila predujemov, dovoljena prešnja leta mestnim uradnikom in služabnikom, kakor Denklu in Šukovicu, v znesku 100 gld. 96 kr.; nasvetu mestni zbor pritrdi.

Podžupan g. V. Petričič poroča o gosp. K. Sirnika ponudbi gledé nakupa mestne hiše št. 19 „Pred prulami“, za katero ponuja gosp. Sirnik 500 gld. Ker je hiša po dohodkih, katere prinaša, vredna 920 gld., nasvetuje poročevalec, da se ponudba g. Sirnika ne vzprejme.

Mestni odbornik g. Dr. Derč nasvetuje, naj bi se izjavilo, da se ta hiša sploh ne proda, marveč naj se le reče, da je cena premajhna.

Mestni odbornik g. Ničman pravi, da bi bilo dobro prodati to hišo, češ, kdor vé, kako grda je ta stavba, bi pač moral želeči, da se zdaj, ko se je na tem prostoru napravil lep drevored, tudi to polepša.

Pri glasovanji vzprejme se odsekov predlog z dostavkom g. dr. Derča.

Gosp. podžupan V. Petričič poroča o izidu skontiranja dné 4. t. m. vseh blagajnic in zalog, s katerimi upravlja mestna občina ljubljanska in izjavlja, da se je našlo vse v popolnem redu, kar vzame mestni zbor v znanje; poročevalec nasvetuje, naj se obrne magistrat do finančnega ravnateljstva, naj isto za urad za pobiranje državnih davkov pripravi blagajnico po novi sistemi; mestni zbor pritrdi nasvetu.

Cesarski svetnik g. Murnik poroča v imenu stavbinskega odseka o gg. bratov Koslerjev prošnji za premeno pogojev, zadevajočih odtakanje vode iz njihovega pivovara v Šiški, in nasvetuje, naj se zniža najmarina, prej določena na 200 gld., na letnih 50 gld.; naj bi se znižala globa, ako se odpelje po rovu nedesinficirana voda od 500 gld. na svoto 200 gld., da še le potem, ko mesto prekliče dovoljenje, izvažati po svojih rovih vodo, imajo polu leta bratje Koslerji uvažanje vode po mestnih kanalih ustaviti. Prošnja, naj bi se v pogodbi beseda „desinficirana“ voda spremenila po nasvetu g. Murnika, se ne usliši.

Mestni odbornik g. dr. vitez Bleiweis Trsteniški je zoper znižanje globe na 200 gld., ker bratje Koslerji vode nič ne desinficirajo, kar je razvidno iz tega, da voda, katero zdaj spuščajo na travnike pri Šiški, tako silno smrdi, da se ljudje pritožujejo. Desinficiranje je jako potrebno; drugače bi bratje Koslerji, če speljavajo to vodo po rovih, okužili mesto s to vodo in tudi Ljubljano, da bi bile uničene tudi vse ribe; ostane naj torej globa 500 gld.

Gospod župan Grasselli opomni, da imajo bratje Koslerji poseben stroj za desinficiranje. Pri glasovanji se vzprejmó vsi odsekovi predlogi, dr. viteza Bleiweis Trsteniškega predlog pa ne obvelja.

Gospod dr. Zarnik poroča v imenu personalnega in pravnega odseka o volitvi novega odbora društva ljublj. prostovoljnih ognjegascv in nasvetuje, da se isti v zmislu § 24. pravil tega društva potrdi, ob enem pa izreče želja, ker so vsi izvoljeni odborniki zmožni slovenskega jezika, naj bi odbor dopisaval mestnemu zboru, ki ima slovenščino za poslovalni jezik, slovenski, kajti ko bi bil prejšnji nemški večini slovenski dopisaval, bi se mu bilo to jako v zlo štelo. Predlog se vzprejme.

Mestni odbornik g. Hribar utemeljuje svoj samostalni predlog, naj mestni zbor sklene reorganizacijo magistratnih uradov in nasvetuje, naj mestni zbor sklene: 1.) Gospod župan se naprosi, da sestavi status mestnega uradništva ter ga s svojimi nasveti in opombami gledé reorganizacije predloži združenima odsekoma, personalnemu in finančnemu. 2.) Imenovanima odsekoma se naroča, naj vsekako še tekom l. 1884. stavita plenumu mestnega zbora svoje nasvete gledé reorganizacije magistratnih uradov.

Predloga se vzprejmeta.

Mestni odbornik g. Iv. Hribar utemeljuje svoj samostalni predlog, naj se ponovi prošnja do vodstva c. kr. priv. južne železnice zavolj uvedanja tour- in retourlistkov v Ljubljano; predlog se vzprejme.

Gosp. dr. Zarnik interpeluje potem gosp. župana o dogodkih, izvršivših se dné 13. t. m. zvečer na Kongresnem trgu, in gosp. župan odgovori takoj na interpelacijo.

S tem je bila sklenjena javna seja in pričelo se je tajno posvetovanje.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Lvov, 23. julija. Državni pravdnik Mehoff bil je nekrivim spoznan.

Toulon, 23. julija. Včerajšnji dan umrlo je tu 14 oseb, v Marseillu 11 oseb in v Arlesu 8 oseb za koleru.

Berolin, 23. julija. Cesarjevič in cesaričinja odpotovala sta s cesaričinjama na Angleško.

Brno, 22. julija. Deželni zbor anuliral je izvolitev Noskovo.

Budimpešta, 22. julija. Železnocestna črta Besterce - Banya - Brezova odprla se je danes prometu, ko se je policijsko - tehnični obhod včeraj dovršil ter so se górenja in dóljenja gradnja kakor tudi vse naprave našle v redu. Blago se je jelo uže prevažati. Osebe se bodo od 26. julija dalje prevažale.

Zagreb, 22. julija. Zaradi tukajšnjih vseučilišnikov enuncijacij, naperjenih proti vladi in narodni stranki, odložili so se državni izpiti, kateri bi se bili morali danes pričeti. Na poziv vlade prišel je akademski senat strogo preiskavo proti provzročiteljem enuncijacij.

Pariz, 22. julija. V Toulonu je od včeraj zvečer do danes zjutraj 28 oseb, v Marseillu 38 oseb za koleru umrlo. — V ministerskem svetu izjavil je Ferry, da razprave s Kitajsko dobro napredujejo ter da se bode kmalu rešile; eskadra ostane pred Futschევom, dokler se po polnem ne plača odškodnina.

Pariz, 22. julija. Lesseps je naznanil akademiji znanostij, da se je mednarodna tehnična komisija izrekla za razširjanje sueškega prekopa in proti napravi novega kanala.

London, 22. julija. Konferenca sešla se je danes popoldne. Lord Granville je predsedoval; vsi delegiranci s svojimi finančnimi sopolisniki so bili navzoči. Ob 4. uri preložila se je konferenca, ne da bi se bil določil dan prihodnje seje.

Telegrafčno borzno poročilo

z dné 23. julija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.75
» » » » srebri	81.65
Zlata renta	103.40
5% avstr. renta	96.—
Delnice narodne banke	856.—
Kreditne delnice	303.10
London 10 lir sterling	121.75
20 frankovec	9.67
Cekini c. kr.	5.75
100 drž. mark	59.55

Uradni glasnik

z dné 23. julija.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodniji v Trebnjem za katastralno občino Ševnica dné 30. julija in za davkarsko občino Brezovica dné 6. avgusta; — pri okr. sodniji na Brdu za katastralno občino Hrastnik dné 2. avgusta; — pri okr. sodniji v Ložu za katastralne občine Nova Vas, Jeršice in Gradiško dné 2. avgusta; — pri okr. sodniji v Črnomlju za katastersko občino Žunice v dan 1. avgusta.

Razpisane službe: Društvo za gradjenje in eksploatacijo srbske državne železnice ima osem izpraznjenih mest za vlakovodje, ki se delé v dve vrsti. Prva vrsta z letno plačo 2000 dinara, druga vrsta 1350 dinara; vrhu tega nagrada kilometrine in za prenočišče. Molbenice vposljejo naj se tajniku glavnega ravnateljstva srbske državne železnice v Belem Gradu. Prošnjiki morajo ob enem znati čitati in pisati srbski ali hrvaški. — V litijem školskem okraju za l. 1184/85 izpraznjene so naslednje učiteljske službe:

1.) Na jednorazrednici v Št. Lambertu (okr. litij.), letna plača 400 gld. in stanovanje; 2.) na jednorazrednici v Marijinem Dolu (okr. litij.), letna plača 400 gld. in stanovanje; 3.) tretja učiteljska služba v Šmartnem pri Litiji, letna plača 450 gld. in stanovanje; dalje četrto učiteljsko mesto z letno plačo 400 gld. in prostim stanovanjem; 4.) na dvorazrednici na Vačah drugo mesto, na leto 400 gld.; 5.) na dvorazrednici v Velikem Gabru (sod. okr. zatiški) drugo mesto, plača 400 gld. in 36 gld. stanarine; 6.) drugo mesto učitelja v Št. Vidu pri Zatičini, plača 500 gld.; četrto mesto s plačo 400 gld.; 7.) na jednorazrednici na Polici, letna plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 10. avgusta t. l. okr. šol. svetu v Litiji.

Tuji.

Dné 21. julija.

Pri Maliči: Frankl, Speckmayer in Arlt, potovalci, z Dunaja. — Pfeiffer, trgovec, iz Elberfelda. — Schipp, glavni zastopnik zavar. družbe „Donau“, iz Grada. — Kohn, trgovec, s soprogo, in Leban, trgovec, z rodbino, iz Trjenta. — Petermandl, zasebnik, z soprogo, iz Gorice. — Megušar, zasebnica, iz Idrije. — Pogačnik, trgovec, iz Čerknice.

Pri Slonu: Fm. nadvojvoda Albrecht z Dunaja. — Fletzer s soprogo iz Karlovca. — Frischler, korregent, iz Djakovara.

Pri Tavčarji: Water in Bowiny, zasebnika, z Angleške. — Makiwitz, trgovec, iz Hamburga.

Pri Južnem kolodvoru: Lederer, trg. potovalec, iz Prage. — Drozdovsky, želez. inženier, iz Levova. — Eberl Terezija in Ana, zasebnici, iz Gorice.

Pri Avstr. carji: Münchreiter, medicinec, iz Trsta.

Umrli so:

Dné 21. julija. Leopold Saller, krojaški pomočnik, 19 l., Rožne ulice št. 13, plućna tuberkuloza.

Dné 22. julija. Ludmila Vavrečkova, soproga davk. nadzornika, 24 l., Stari trg št. 4, otročnica.

V bolnici:

Dné 21. julija. Miha Ocvirek, mesar, 48 l., plućna tuberkuloza.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
22. julija	7. zjutraj	735.02	+12.2	vzh. sl.	obl.	0.00
	2. pop.	733.60	+22.6	jzpd. sl.	»	dež
	9. zvečer	736.88	+17.6	bzv.	d. js.	

Prodajalnica v najem.

Zaradi premene stanu dá se v Črnomlju na Dolenjskem

prodajalnica s špecerijskim in mešanim blagom

za delj časa v najem. Prodajalnica je prostorna in na glavnem trgu, na zelo ugodnem prostoru. Oddá se prodajalnica z vsem blagom vred, ali pa le s potrebno opravo. Najemščina za prodajalnico in stanovanje znaša 300 gld. na leto. Natančneje najemne pogodbe za prodajalnico z blagom vred ali le s potrebno opravo, in koliko se speča na leto, zvé se pri uredništvu „Ljublj. Lista“.

(64) 3—1

Kurivec kotla.

ob jednom ključaničar

se vzprejme v

tovarni za lép, Ljubljana.

Zavarovalni agenti

in

akviziterji

dobé obilega in realnega zaslužka pri neki stari in poštení bankovni hiši s prodajo zakonito dovoljenih lozov in rent.

Ponudbe upravištvu

„Fortuna“

Budimpešta, Deák-ulica št. 5.